

[Jensen-Broby.]

stod noget om, at man erstattede det, man havde i forvejen, med en regel om, at afgiften beregnes af det løbende års nettoindtægt. I § 2, stk. 1, har man defineret nettoindtægten som apotekets overskud, forinden apotekeravgiften er udredet. Det er ligeså kludret som alt det andet, og det havde været ret naturligt, at man i § 4, stk. 1, gav en forklaring derpå, som man kunne forstå, så man ikke skulle lede tilbage til den skrivelse, der er kommet fra formanden for kommissionen.

Til slut vil jeg sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der udtaler, at det måtte være tilstrækkelig garanti for mig, at han var med, og at jeg måtte vide, at der ikke var nogen musereder i de sager, hvor han er med, at jeg indrømmer, at jeg kender det ærede medlem særdeles godt, sætter stor pris på ham og har megen tillid til ham, men jeg har alligevel det indtryk, at det ærede medlem er således indrettet, at han hylder princippet i Gustav Esmanns „Den kære familie“, hvor den mere kloge forsøger at narre de mindre kloge, og at han fryder sig, hver gang det lykkes for ham at opnå et resultat i den retning. Jeg indrømmer, at jeg i spørgsmål angående apotekerordningen og tilskud fra apotekerfonden hører til dem af familien, der betegnes som de mindre kloge, og det er det, der er grunden til min mistænksomhed, med hensyn til om der var mus i Marens bowseben.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal ikke komme dybere ind på det ærede medlems sidste litterære betragtninger over mine personlige egenskaber: Det kan selvfølgelig ikke være andet, end at der er visse fordele forbundet med at være klogere end de mindre kloge. Det er klart, men det ærede medlem kender mig også så godt, at hvis jeg i dette tilfælde skulle være den mere kloge — det ved jeg ikke —, vil jeg aldrig benytte det til at narre det ærede medlem. Det ligger så langt fra mig, navnlig da det ærede medlem ved, at jeg heller ikke ville have nogen interesse deri.

Jeg vil gerne i anledning af de bemærkninger, der er faldet om apotekerfonden, sige, at det er jo et meget stort beløb, der nu er opsamlet i denne fond, men jeg tror, at vi skal være glade derfor, fordi apotekerfonden danner den nødvendige stødpude for en kommende ordning af apotekervæsenet, ikke mindst med henblik på en kommende pensionsordning. Men det ændrer

ikke det forhold, at jeg må gå ud fra, at den nødvendige tilgang af midler til apotekerfonden fremtidig vil kunne gå ned og derigennem også medvirke til lavere apotekspriser. Men alt dette må indgå i den samlede ordning, som der nu arbejdes på.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Claussen, der ironisk takkede mig for belæringen, at der slet ikke kan være tale om i forholdet mellem det ærede medlem og mig, at jeg skulle kunne belære det ærede medlem. Derfor må det ærede medlem også snarere opfatte mine bemærkninger som en skuffelse over, at der fra det ærede medlem, der er så meget kyndigere, ikke fremkom en belæring overfor mig, men kun en række, såvidt jeg forstod, ret ensidige betragtninger, som jeg syntes det var nødvendigt for mig at sammenholde med mere almene synspunkter i den sag, vi behandler.

Jeg er ked af, at det ærede medlem ikke kan se forskellen på en skat og en afgift, der er betaling for et privilegium, og det kan heller ikke være det ærede medlem hr. Jensen-Brobys mening, at han ikke kan se nogen forskel dér. Den er jo åbenbar. En skat er en betaling, der ydes af borgerne til den fordeling af samfundets udgifter, som er nødvendig, og denne skat må apotekerne også deltage i. Men foruden denne skat betaler apotekerne en afgift som direkte betaling for det privilegium, som de skylder samfundet betaling for. Hele dette forhold ligger så åbenbart, at der dog ikke kan være nogen mening i at stå og diskutere det her, men det, at afgiften er en betaling for et privilegium, medfører, at man, hvor privilegiet er meget stort, nødvendigvis må komme ganske overordentlig højt op i afgiftssatserne, og hvis man først skal have ret til at fradrage tidligere års afgift, vil man komme så højt op i afgiftssatserne, så det utvivlsomt ikke vil have nogen gunstig indflydelse — det tror jeg heller ikke de pågældende apotekere vil tro — på apotekets drift og økonomiske resultat.

Det ærede medlem sagde, at jeg vel kunne betegnes som forslagens fader eller moder. Ikke på nogen måde. Dette forslag er udarbejdet af en række langt, langt kyndigere mennesker; jeg har kun deltaget i de afsluttende forhandlinger og i de almindelige overvejelser, der fandt sted. Jeg skal endelig sige, at jeg tror mine principielle betragtninger over, hvad der må siges at være grundlaget for den bestående apotekerord-